

ordenen, men denne Fremgangsmaade er fulgt i tidligere Tilfælde. Og naar det udtrykkelig er sagt, at hvis nogen optager Forslaget, vil det ikke bortfalde, synes det mig heller ikke, at der kan være nogen Betænkelse derved, men naturligvis kan Udvalget for Forretningsordenen, hvis det ønskes, stille Forslag til Ændring i saa Henseende.

Frier: Jeg indrømmer fuldstændig den højtærede Formands Henstilling til at optage dette Ændringsforslag. Jeg maa erende at have været i den Stilling, at jeg vilde have optaget det, hvis jeg ikke tilfældigvis havde været paa en anden Plads i Salen, og derfor, da jeg ikke hufkede Rækkefølgen, ikke vidste, at Ændringsforslaget under Nr. 13 netop var dette bestemte Ændringsforslag. Jeg ansører blot dette for at gøre opmærksom paa, at rene Tilfældigheder kunne gøre, at en Forslagsstiller saaledes ikke kommer til at se sit Ændringsforslag afstemt. Men som sagt, jeg har jo udtalt min Henstilling og har ikke mere at sige.

Formanden (Høgsbro): Maa jeg gøre opmærksom paa, at jeg tillige udtrykkelig nævnte, af hvem Forslaget var stillet, og da der ikke var noget andet Forslag, end netop dette, som det nævnte ærede Medlem havde stillet, maatte jeg antage, at det var derved tilstrækkelig betegnet.

Ordføreren (W. Dinesen): I Anledning af de i Dag faldne Udtalelser skal jeg tillade mig at gøre nogle ganske faa Bemærkninger. I Anledning af de Udtalelser, som ere faldne fra det ærede Medlem for Jørring Amts 5te Valgtreds (Bertelsen), skal jeg sige, at jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret, naar han mener, at hans Ændringsforslag til §§ 3 og 4 er et Fremstridt, og at Udvalgets Flertals Forslag er en Indskrænkning. Det Udvalgets Flertal ønsker, er netop, at den jagtberettigede, Ejeren eller Brugeren, hvor han er jagtberettiget, skal have fuld Frihed til at disponere over sin Jagtret, og det er altsaa derfor, man har foreslaaet at gøre en Forandring, idet man har ment, at ogsaa Fæsteren vilde være jagtberettiget. Vi have altsaa ment, at den jagtberettigede skulde have fuldstændig Ret til at disponere over sin Jagtret, men det ærede Medlem vil gøre en ganske overordentlig Indskrænkning deri, idet Fæsteren efter hans Forslag vil være aldeles affaaet fra at udleje sin Jagtret. Vi have ligeledes stillet Forslag om, at Ejeren skal

være berettiget til at leje sin Jagt ud, men efter det ærede Medlems Forslag vil en Ejer, naar han ikke tillige er Brugere, være affaaet derfra. Jeg mener altsaa, at den, der i sine Forslag har gjort Indskrænkninger, er det ærede Medlem og ikke Udvalgets Flertal. Til hvad den ærede Minister bemærkede, har jeg kun det at sige, at naar den ærede Minister sagde, at nogle af de sidste Paragraffer, som angaa Straf og Paatale, ere mangelfuldt affattede, have vi søgt at affatte dem i Overensstemmelse med Ministerens Ønske, idet vi erkendte, at Ministeren i saa Henseende havde Medler, som vi andre ikke havde. Og naar den ærede Minister netop omtalte, at i § 26, 1ste Stykke, Linie 1, skulde „23“ udgaa, er det i Overensstemmelse med Udtalelser fra den ærede Minister.

Til Slutning skal jeg kun henstille til det høje Ting, at det følger Udvalgets eller Udvalgsflertallets Ændringsforslag. Ændringsforslaget under Nr. 13 er altsaa udgaaet, og der er saa kun tilbage Ændringsforslaget under Nr. 2, som ikke er stillet af hele Udvalget, og som angaar nogle yderligere Betingelser med Hensyn til Overdragelsen af Bøndergods til Selveje eller Arvefæste, og der skal jeg altsaa henstille til det højtærede Ting at følge Udvalgets Flertal. Endelig er der saa af et enkelt Medlem stillet et Forslag til § 15 om at forandre Harenes Fredningstid fra 15de til 30te September. Jeg er, som allerede sagt ved en tidligere Lejlighed, af den Ansættelse, at disse Fredningstider overhovedet bero paa en Skønssag, og at det er meget vanskeligt at fastsætte en bestemt Dato, fordi det kan være forskelligt for de forskellige Landsdele og efter, hvordan Maret forholder sig. Man har ogsaa i andre Lande gjort det afhængigt af de lokale Myndigheder; i Frankrig er det f. Eks. afhængigt af de lokale Myndigheder, saaledes at det fastsættes for hvert Aar forskelligt, efter som Englens Udvikling er i de forskellige Aar. Det har man imidlertid ikke villet gøre her; de Forslag, som have været under Overvejelse, ere ikke gaaede i den Retning; men man har fastsat bestemte Datoer, og jeg skal her henholde mig til, hvad Jagtudvalgets Formand (Clausen) udtalte, at man kun har opnaaet overhovedet at faa disse Bestemmelser opstillede ved Opgivelse fra enkelte Medlemmers Side af deres Standpunkt, naar de vare i Minoritet. Og for at holde os til det foreliggende med Hensyn til Harene, kan jeg sige for min Person, at jeg sammen med Udvalgets Flertal var for, at Harejagten skulde gaa til 1ste Januar; men da det faldt her i Tinget,